

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

biscum ageretur? Respondet Paulus: uiuetis aliquando & vos, & vere tum uiuetis. Quando Christus. [qui vita uestra est] manifestabitur, etiam vos cum ipso manifestabimini. Ibi omnibus notum fiet, quod uiuatis, & quidem cū Christo in magna gloria. Tunc coram omnibus Angelis & electis apparebitis uiui, & manifesta fiet uestra fides & patientia. Darumb löndt ihr euch jezund wol ein kleine weil htmunder rucken vnd schmücken/te.

L. Magna hæc est piis consolatio, qui coram mundo sunt semper tanquam oues occisionis, Rom. 8. v. 36 mortificati, 2. Cor. 6. v. 9. Vide 1. Cor. 4. v. 9. & seq & 2. Cor. 4. v. 8 Sed ecce uiuunt, quia Christus ipsis uita est. Hanc ob causam non afflictiones tantum huius mundi, sed ipsam mortem patienter ferre possunt: quia Christus uita ipsis est, Joh. 11. v. 25. & 14. v. 6. Et Joh. 14. v. 19. uiuo ego & vos uiuetis. Sic Paulus, Phil. 1. v. 21. Mihi uita Christus.

Licet autem in hoc mundo mortui potius habeantur quam uiui, manifestabuntur tamen uitam cum Christo. Sicut Christus tertia die apparuit uiuus. Act. 1. v. 3. ita etiam fiet de electis. Itaque dicendum, Pl. 118. v. 17. Non moriar, sed uiuam. Quia Christus mihi uita.

Ergo mors lucrum. Cogita de gloria reuelanda. De qua hic & Rom. 8. v. 18.

F I N I S.

T H E M A LXXVI.

1. Theff. 4.

Nolo vos ignorare fratres, de iis qui obdormierunt, ne doleratis sicut & ceteri qui spem non habent. Nam si credimus quod Iesus mortuus est & resurrexit, sic & Deus eos qui obdormierunt per Iesum, adducet cum illo.

Hoc enim uobis dicimus in uerbo Domini, quod nos qui uiuimus & reliqui erimus, in aduentum Domini nequaquam

quampræuenient eos qui dormiunt. Quia ipse Dominus cum hortatu voce Archangeli, ac tuba Dei descendet de caelo & mortui in Christo resurgent primum. Deinde non uiuentes qui reliqui erimus, sumus cum illis, rapiemur in occursum Domini in nubibus in aera, & sic semper cum Domino erimus. Proinde consolamini vos mutuo sermionibus his.

DISPOSITIO.

Merito hæc verba eorumque explicationem audietis attentissime, cum alias semper res nouas non tantum audire cupiatis: sed & de statu aliorum hominum inquirere soleatis, nec dubium quin maxime desideretis scire quid de mortuis & defunctis fiat. Ea id omne nobis primum Paulus reuelat, quid de illis fiat. Deinde vero & hoc mysterium insigne pandit, quis ordo & processus in resurrectione sit obseruandus: quod scriptura alibi non prodir. De utroque breuiter dicemus.

1. De itatu & conditione dormientium
2. De ordine, pompa & processu resurrectionis.

I. Pars.

Non vult Paulus celare suos, quid fiat de defunctis. Idque hanc ob causam, ne nimium fiat tristes, sicut ceteri qui spem nullam habeant, resurrectionis sc. Gentes intelligit, quæ nihil horum sciunt ex Philosophia, Loquitur autem de pie defunctis quod indicant verba: *Si credimus*: Deinde verba; qui obdormierunt per Iesum, hoc est, qui in Domino, vel in fide Iesu Christi mortui sunt.

De defunctis porro duo habet consolatione plenissima.

1. Dicit illos tantum dormire. Idque secunda vice reperit. Ergo bene ipsis est.
2. Dicit excitandos, sicut & Iesus Christus fuerit excitatus. Quia enim credamus Christi resurrectionem, credendam

deandam etiam nostram, quæ ex illa dependet 1. Corinth. 15.

Locvs principalis iuxta intentum Pauli hic est, vt dicamus quomodo mortui sint lugendi. Non vult nos Paulus illos lugere tanquam homines qui anima & corpore perierint, sed tanquam eos qui in cubilibus suis suavissime dormiunt, Esa. 26. v. 20. & 56. in fine.

Bifariam hic peccatur à nostris. Alii neminem lugent. Imo lætantur super obitu non inimicorum tantum (contra id Syr. 8. v. 8.) sed & amicorum & coniunctissimorum, vt parentem & coniugum, aut tamen fratrum & sororum: præsertim si quid hæreditatis expectare possunt aut aliis de causis.

Hoc plane inhumanum & plus quam bestiale est. Contrarium docet Syrac. 38. v. 16. Olim plangebant suos, Ah frater, ô pater, &c. Vide exempla huius, 1. Reg. 13. v. 30. & 14. v. 18. & 2. Reg. 13. v. 14. David Abnerum, Ionathanû, imo & Saulem ipsum luget, 2. Sam. 3. v. 31. & 2. Sam. 1. v. 17. Israelitæ suos Magistratus plangunt. Deut. 34. v. 8. 2. Para. 35. v. 25. 1. Sam. 25. v. 1. Et sacerdotes, Num. 20. v. 29.

Alii deinde modum excedunt in luctu, nec volunt admittere consolationē. Nec hoc Christianum est, sed gentile & iudicium tales carere spe & fide.

Cogitandum potius 1. hæc vitam omnis carnis, 1. Reg. 2. v. 2. Jos. 23. v. 14. Et 2. præmissos, non amissos, 2. Sam. 12. v. 23. 3. Conuenturos & agnituros inuicem. 4. Dormire non interire defunctos. 5. Eisdem resurrecturos. 6. Mortales natos. 7. Nec lachrymis posse illos à nobis reuocari, Syr. 38. v. 21. & 22. & 24.

SECUNDO. De statu defunctorum optime erudit Paulus, dum *pios dormire* inquit. Idem passim habet scriptura, 2. Sam. 7. v. 12. Si dormieris. Idem Esa. 56. Dan. 12. Joh. 11. Marc. 5.

1. Itaque certum est quod non pereant anima simul & corpore. Viuunt coram Deo, Matth. vigesimo secundo. Luc. 20. v. 38.

2. Non

2. Non vagantur animæ in terris. Quia in manu Dei sunt, Sap. 3. v. 1 quamdiu corpus dormit.
3. Melius habent dormientes quam viuentes. Quia in vita labor, & dolor, Pſal. 90. verſ. 10. In morte quies, Apoc. 14. v. 13.
4. Certa spes reſurrectionis hinc fouetur. Quia euigilabunt, Dan. 12.
5. Reſurrecturi ſunt in maiori gloria, quam in terra habuerunt. Juxta id 1. Cor. 15. v. 42. Sicut qui mane ſurgit eſt robuſtior, agilior, & vegetior, quam ſuit noctu cum irer cubitum.

II. Pars.

Porro Paulus ordinem & pompam reſurrectionis graphicè depingit. Videtur illa quæſtio fuiſſe agitata à Theſſalonicenſibus, an non in reſurrectione ſuperſtites illi, de quibus. 1. Cor. 15. v. 15. ſint præuenturi mortuos & ſepultos. Informant itaque ſuos de hoc myſterio: *Et tanquam uerbum Domini* hoc loquitur, ut ſimus certiffimi, quod ueritatem proficeatur.

1. Ipſe Dominus Chriſtus Ieſus ueniet uisibiliter: ſicut dixerat angelus, Act. 1. v. 11. ſicut uidiſtis eum.
2. Veniet cum maieſtate, Matt. 26. v. 64.
3. Cum uoce Archangeli, tuba Dei & horratu magno. Si erit ſolèr Principes præcedere Tubicines *Tuba* autem Dei erit ſonora magis. Deſignatur magna maieſtas.
4. Per tubam illam excitabuntur primum deſuncti.
5. Illis ſurgentibus uiui & ſuperſtites immutabuntur in iſtù oculi, 1. Cor. 14. v. 52.
6. Neque tamen hi illos antecurrent: ſed ſimul mortui excitari, & uiui immutari rapientur per aera.
7. Et ueniet in occurſum Chriſti in nubibus.
8. Magno gaudio Chriſtus excipiet ſuos, & cum ipſo manebimus in æternum. De piis enim loquitur.

L o c u m ipſe Paulus monſtrat his uerbis, Conſolemini inuicem ſermonibus his,

Magna igitur confosario pro moritutus hinc peti debet. 1. Quod certi sumus nos tuba Dei excitandos: Die wird keiner überhören/ Joh. 5. v. 28. Niemand wird da hinten bleiben.

2. Nec anteuertent nos alii proximiores [vt ita dicamus vel sentiamus] Christo, viui scilicet superstites: Daff wir hernach in Himmel nie mehr solten hinein können/ oder doch hinten stehen. Sicut in spectaculis magnatum, qui priores admittuntur, videntur sibi feliciores. Reiciendæ tales imaginationes ex animo.

3. In occursum Christi veniemus & videbimus cum factus est, 1. Joh. 3. v. 2. Facie ad faciem, 1. Cor. 13. v. 12.

4. Et quod maximum est, manebimus cum ipso in æternum, in delectatione, Psal. 16 in fine.

F I N I S.

T H E M A LXXVII.

1. Thessal. 5.

De temporibus & articulis temporum. fratres, non est opus vt vobis scribam. Ipsi enim plane sciunt, quod die, ille Domini vt sur in nocte, ita veniet. Quam enim dixerim. pax. & tui a omnia, tunc repentinus eis imminet ineritus Sicut il. dor parius nubl eri pregnant, nec effugient, &c.

D I S P O S I T I O.

Dixerat Paulus in præcedentibus venturum filium Dei cum voce Archangeli & tuba Dei: atq; nos in illius occursum venturos in nubibus. Hæc dum audimus, statim solet caro nostra [vt plurimum in his rebus curiosa] quærere, quando istud fiet? Hoc absque dubio etiam ipse Paulus intellexit & ideo voluit hanc quæstionem præcidere Thessaloniensibus verbis iam prælectis, ne vltra quærant cum Apostolis Christi, Luc. 21. v. 7. quando: & A. 1. v. 6. Jamne fiet id. Duo autem docet his verbis Paulus.

Pri.